

Ő NEM AZ, AKINEK GONDOLOD

Lekció: Lukács 22,31-34.54-62. | **Alapige: Lukács 22,61-62.**

1. EGY PÁRATLAN PILLANAT | Péter apostol Jézus-tagadásának történetét mind a négy evangéliumban megtaláljuk. Talán ez nem annyira hízelgő Péterre nézve, hiszen életének ezt a dicstelen epizódját minden keresztény nemzedék megismerheti. De éppen az ilyen „dicstelen” történetek miatt is hiteles könyv a Biblia, mert nem hallgatja el a hit hősök életének kudarcait sem.

A négy evangéliumi történet közül, azonban csak egyetlen van, ami Péter Jézus-tagadásának történetében feljegyzett egy páratlan pillanatot, amit a többiek nem! Ezt a részletet Lukács evangélista így idézi fel: *Ekkor megfordult az Úr, és rátekintett Péterre. Péter pedig visszaemlékezett az Úr szavára, amikor azt mondta neki: Ma, mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem. Azután kiment, és keserves sírásra fakadt.*

2. MIT LÁTHATOTT PÉTER JÉZUS SZEMÉBEN? | Jézus vajon szemrehányóan nézett bukott tanítványára? Talán megvetéssel és elítélőleg? Talán a mélységes csalódást és sértődést látta Péter Jézus szemében? Vagy inkább fenyegetést? Egy igehirdető azt mondta, hogy amit erre a kérdésre – „Mit láthatott Péter Jézus szemében?” – válaszolunk, sokkal többet mond el arról, hogyan gondolkodunk mi Jézusról, mint arról, hogy mit látott Péter, amikor találkozott a tekintete Jézussal. Elárulja azt, hogy mi milyennek látjuk Őt, vagy talán pontosabban: kinek látjuk Őt. (Vagy inkább azt, hogy mi miként bánnánk azzal, aki bár közel állt hozzánk, mégis megtagadna, elárulna bennünket?)

3. MILYENNEK LÁTJUK JÉZUST? | Vagy inkább úgy kérdezem, milyennek szeretnénk látni Őt? Olyannak, aki kíméletlenül leszámol a rosszal? Aki a jókat, az ártatlanokat megkíméli, sőt megjutalmazza, és gonoszokat és hitetleneket pedig elpusztítja? Ilyennek szerették volna látni a zsidók is, akik olyan Messiást vártak, aki leszámol Rómával, aki eltörli az istenteleneket. Ilyennek szerették volna látni a tanítványai is! János és Jakab, tüzet kértek egy samáriai falura, mert azok nem adtak nekik éjszakára szállást (Lk. 9,54.). Az apostolok nem értik, hogy Jézus miért nem védi meg magát elfogóival, meggyalázóival és megkínzóival szemben. Jézus azonban nem vádolt, nem fenyegetőzött, nem cikáztak körülötte a villámok nem irtott és rombolt, nem mutatta meg Isten izzó haragját és könyörtelen hatalmát a gonoszok, Isten és népe ellenségei felett.

Pedig mindenki ezt várta volna tőle, és ezt várja tőle ma is! A jókat és az ártatlanokat kímélje meg minden rossztól, jutalmazza meg őket, és gonoszokat kíméletlenül pusztítsa el. S mert nem így tesz, nem elvárásaink szerint cselekszik, ezért gyengének látjuk Jézust, aki csak beszél a hatalomról, de nincsen ereje, hogy leszámoljon a rosszal és megvédje a jót.

4. VALÓBAN GYENGESÉG EZ? | Gyengesége az Istennek, hogy nem számol le a rosszal és a gonosszal? Tolkien „A Gyűrű Szövetsége” című könyvében szürke Gandalf Frodóval beszélgetett egyszer Gollamról, akit annyira megigézett a hatalom gyűrűje, hogy ebbe beletorzult teste-lelke. Frodó értetlenkedett, hogy Bilbó, másodfokú unokabátyja, amikor tehetne volna, miért nem pusztította el Gollamot. Gandalf erre ezt felelte: Sokan élnek, akik halált érdemelnek, és néhányan meghalnak, akik élhetnének. Ki tudja ezt eldönteni, Frodó? Ne akarj túl buzgón halált és igazságot osztani! A legbölcsebbek se látnak előre mindent. A szívem azt súgja, Gollamnak még jut valamilyen szerep, vagy jó, vagy rossz, mielőtt ennek vége lesz. Bilbó irgalma még sokak sorsára lesz hatással. S tudjuk, hogy a történet végén Gollam lesz az, aki végül elpusztítja az Egy Gyűrűt a Tűz-hegy nevű vulkán kráterében, a Végzet-katlanban, ahol kovácsolták.

5. VÁD HELYETT ALÁZAT | Miért nem kíméli Isten a jókat és az ártatlanokat, és miért nem pusztítja el gonoszokat? Vádjaink helyett a legnagyobb alázattal inkább azt kellene mondanunk, hogy nem értjük Isten gondolatait, hogy mit miért vagy miért nem cselekszik. „Sokan élnek, akik halált érdemelnek, és néhányan meghalnak, akik élhetnének. Ki tudja ezt eldönteni ...? Ne akarj túl buzgón halált és igazságot osztani! A legbölcsebbek se látnak előre mindent.” Egyébként pedig kinek van joga ítélkezni a mások felett? Ki dönti el ki a jó és ki a gonosz? Te jó vagy? Tökéletes? Hibátlan? És honnan tudod, hogy az, aki ma gonosz, holnap nem válik jóvá az Isten kegyelme által? Ha Saul a Damaszkuszi úton nem megmenti Jézus, hanem kíméletlenül elpusztítja, kiből lett volna a pogányok apostola?

S hogyan is mondta éppen ő, ez a Saulból lett Pál: **mi a megfeszített Krisztust hirdetjük, aki a zsidóknak ugyan megütközés, a pogányoknak pedig bolondság, de maguknak az elhívottaknak, zsidóknak és görögöknek egyaránt az Isten ereje és az Isten bölcsessége. Mert az Isten „bolondsága” bölcsőbb az emberek bölcsességénél, és az Isten „erőtlensége” erősebb az emberek erejénél.** ^{1Kor. 1,23-25.}

6. VÁD HELYETT SZERETET | Ekkor megfordult az Úr, és rátekintett Péterre – olvassuk mai igénkben, és ezért tettük fel a kérdést: vajon mit láthatott Péter Jézus szemében: vádat, szemrehányást, ítéletet, csalódást? S ha nem ezt látta, akkor az

talán egyértelműen Jézus gyengeségének jele? Mert gyengeség az, ha az, Aki mindennél és mindenkinél nagyobb, tisztább, az Aki az abszolút tökéletes, szánja azt, aki a bűntől megkötözve elbukik? Az, amit mi Isten erőtlenségének látunk, az inkább az Ő ereje és bölcsessége, ami milliókat, köztük téged is, Pétert is, bár mindannyian megérdemeltük volna, nem elpusztított, hanem megmentett.

Ezért Péter abban a páratlan pillanatban a szomorúság mellett, azt a mélységes, együttérző szeretetet láthatta Jézus szemében, amiben egyszersmind ott volt már a bocsánat is. S mert Jézus így nézett Péterre, ő nem jutott arra a sorsra, mint Júdás, aki hozzá hasonlóan elárulta Mesterét, de nem találta meg a megbánás helyét (Zsid. 12,17.) Péter így az öngyilkosság helyett, **visszaemlékezett az Úr szavára...: Ma, mielőtt megszólal a kakas, háromszor tagadsz meg engem. Azután kiment, és keserves sírásra fakadt.**

7. NEM AZ VAGYOK, AKINEK GONDOLSZ! | Paul Young Viskó c. sokat vitatott könyvben van egy párbeszéd, ami zárásként ideillik. A főszereplő Mackenzie megkérdezte Apától: *Mondd meg őszintén: nem jelent számodra élvezetet megbüntetni azokat, akik csalódást okoznak neked? Papa „mély szomorúsággal a szemében” azt mondta: Én nem az vagyok, akinek gondolsz, Mackenzie. Nekem nem kell megbüntetnem az embereket a bűneikért. A bűn önmaga büntetése, ami belülről emészti az embert. Az én célom nem az, hogy büntessem a bűnt, hanem hogy megoldást adjak rá.*

Mert Isten nem kívánja a bukott, őt eláruló, őt megtagadó, bűnös ember halálát, hanem azt akarja, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen! (Ez. 33,11.)